

Omstændighed har just viist sig, idetmindste for mig, her idag; thi med Hensyn til det Punkt, som for var under Discussion, nemlig Spørgsmaalet om Stiftamtmandsposten for Sjællands Stift, da skal jeg ikke nægte, at den bestandig har staaet for mig som en ganske særdeles Anormitet og er meget lidet forenelig med den hele øvrige Ordning af det tilsvarende administrative Forhold i andre Stifter heri Landet; men de Bemærkninger, som den ærede Indenrigsminister har fremført om de forberedende Foranstaltninger, som bør finde Sted førend man lader denne Post falde ved et Votum her i Salen, kan jeg ikke nægte have vaakt Betænkelse hos mig, om det kunde være rigtigt, nu strax at stemme for, at Udgiften til dette Embede skulde falde bort, saa meget mere som jeg troer, at efter den Discussion, som er forefalden, vil det ikke kunne betvivles, at Regjeringen strax vil sætte denne Sag i Bevægelse og see snarest muligt at fremvirke et Resultat, som kan antages at være det rette.

Ordføreren: Da jeg seer, at det ærede Medlem har opfattet den Bemærkning, som nys faldt fra Indenrigsministeren, som en væsentlig Hindring mod dette Forslags Antagelse, vil jeg blot bemærke, at den anden Embedsmand, som man havde tænkt, at slike Functioner kunde overdrages til, allerede er saa rigeligt forsynet med Contoirholdsindtægter, at han vist i alt Fald midlertidigt indtil Rigsdagen havde bevilget et Tillæg, som kunde blive ham nødvendigt, vil kunne overtage disse Forretninger, og derfor antager jeg ikke, at denne Bæmsfælsghed er saa særdeles stor. Med Hensyn dernæst til det Punkt, som væsentligt foreligger i dette Dieblik, nemlig Spørgsmaalet om Fabrikdirectoratet, troer jeg, at jeg kan opklare Sagen saavel for den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavn, som har stillet Forslaget (Willens), som for den ærede Rigsdagsmand fra Viborg, som nylig talte (Bregendahl), ved at tilbagefalde i deres Grindring, at det, som vi her discutere, er Finantsloven, der som saadan kun har Betydning af en eenaarig Lov, og naar vi altsaa foreslaae at sætte bagefter en Embedsmands Gage „denne Gage bortfalder ved Vacance“, saa betyder det

ingenlunde, som den ærede Rigsdagsmand har meent, det samme som „dette Embede skal bortfalde“, thi det vilde vistnok være mindre paa sin Plads, om Rigsdagen i det Hele indlød sig paa i Finantsloven at sige, at et enkelt Embede skulde bortfalde, da denne Lov kun har Birkning for det Aar, hvorom der handles, og det jo maatte være Meningen, naar man beslutter, at et Embede skal bortfalde, at det da ikke alene skal være for dette Aar, men ogsaa for de følgende. Men naar vi altsaa tilføie „denne Gage bortfalder ved Vacance“, saa betyder det det samme som, dersom denne Embedsmand skulde gaae af inden den næste Finantsloy udkommer, da er der ingen Gage bevilget for hans Eftermand, det vil sige, da kan Regjeringen ikke vide, om der kan ansættes nogen Embedsmand i hans Sted uden efter desangaaende at have hørt Rigsdagens Mening. Naar man ret fastholder denne Synsmaade, saa synes mig ogsaa, at det Forslag, som er stillet af den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavn, faaer endeel mindre Betydning, end det ellers vilde have, og at han maaskee selv vil holde noget mindre paa det, thi derved er jo ikke sagt, at vi under ingen Omstændigheder ville have, at en saadan Mand, en Mand, som havde Indsigt i Fabrikvæsenet, skulde have nogen Indsydelse paa Administrationen i Indenrigsministeriet, men der er kun sagt, at dersom hans Post skulde blive ledig, da maatte det tages under Overveelse, hvorledes hans Stilling i Fremtiden skulde være inden nogen ny Embedsmand dertil blev udnævnt, og forsaavidt indseer man jo let, at den Bemærkning, som vi foreslaae tilføiet, er saa langt fra at staae i Modsigelse med de Bemærkninger, som paa et andet Sted ere gjorte, og at den ærede Rigsdagsmand for Viborg vistnok har Ret, naar han mener, at vi skulde have erklæret, at disse andre Bemærkninger ikke vare alvorligt meente, thi tværtimod, de have været saa alvorligt meente, som muligt, men man kan gjerne mene en Ting alvorligt og derfor dog ikke ville gaae udenfor det, som man anseer for at være det rette Maal og den rette Grændse for at sætte det igjennem; et Udvalg og Rigsdagen kan gjerne udtale en Ting som sin Anskuelse, uden derfor